

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Venerabilis Patris D. Hludowici Blosii Abbatis Lætiensis Ordinis S. P. N. Benedicti Tomus Posterior Margaritum Spirituale

Blois, Louis de

Monasterii Campidonensis, 1672

Cap. VIII. Varia miracula.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45885](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-45885)

SPITO-
MES VI-
TAR
CHRISTI
ANN.
XXXI.

Lucz 8.

5.
In Ca-
pharnaū
curat pa-
ralyticū.
Math. 9.
Marc. 2.

probat se
peccata
remittere
posse.

abiiit totus grex per præceps in mare : & mortui sunt in aquis. Pastores autem fugerunt, & venientes in civitatem, nuntiaverunt omnia, & de eis qui dæmonia habuerant. Et ecce tota civitas exiit obviam Iesu. Et viso eorogabant, ut transiret à finibus eorum, quia magno timore tenebantur.

Iesus autem ascendens navim, reversus est, & transfreravit : & iterum intravit Capharnaum. Et auditum est, quodd in domo esset, & convenerant multi, ita ut non caperet neque ad januam, & loquebatur eis verbum. et venerunt ad eum ferentes paralyticū, qui à quatuor portabatur. et cum non possent offerre eum illi præ turba, nudaverunt tectum ubi erat : & patefacientes, submiserunt grabatum, in quo paralyticus jacebat. Cum autem vidisset Iesus fidem illorum, ait paralytico: Fili, dimittuntur tibi peccata tua. Erant autem illic quidam de Scribis sedentes, & cogitantes in cordibus suis: quid hic sic loquitur? blasphemat. quis potest dimittere peccata, nisi solus Deus? quo statim cognito Iesus spiritu suo, quia sic cogitarent intra se, & dicit illis: quid ista cogitatis in cordibus vestris? quid est facilius, dicere paralytico: Dimittuntur tibi peccata; an dicere: Surge, tolle grabatum tuum, & ambula? Ut autem sciatis, quia Filius hominis habet potestatem in terra dimittendi peccata, (ait

paralytico) tibi dico: Surge, tolle grabatum tuum, & vade in domum tuam. Et statim surrexit ille, & sublato grabato, abiit coram omnibus, ita ut mirarentur omnes, & honorificarent Deum, dicentes: quia nunquam sic vidimus.

Et egressus est rursus ad mare, omnifq; turba veniebat ad eum, & docebat eos. Et cum inde transiret, vidit hominem sedentem in telonio, Matthæum nomine. Et ait illi: Sequere me. Et surgens secutus est eum. et factum est, discumbente eo in domo, ecce multi Publicani & peccatores venientes, discumbebant cum Iesu, & discipulis ejus. Et videntes Pharisæi dicebant discipulis ejus. Quare cum publicanis & peccatoribus manducat Magister vester? At Iesus audiens, ait: Nō est opus valentibus medicus, sed malè habentibus. videntes autem, discite quid est: Misericordiam volo, & non sacrificium. Non enim veni vocare justos, sed peccatores.

CAPUT VIII.

Varia miracula.

1. Iesu mulierem profusorio sanguinis laborantem curat.
2. Filiam Archisynagogi in vitam resuscitat.
3. Duobus cæcū visum restituit.
4. Mutum à demonio liberat.
5. sanat aridam manum.
6. Mansuetudo & patientia Christi inter tot miracula.

ET venit quidā de Archisynagogis nomine Iairus: & videns eum, procidit ad pedes eius, & deprecabatur eum multum, dicens:

Paralyticus tibi grabatum suum, & ambulat.

6. Vocat Iesum Iairum in telonio Math. 9

Manducat cum publicanus & peccatoribus.

1.

Hamorrhoiisæ factu sanatur. Marc. 5

EPITOME
ME VI-
TAE
CHRISTI
ANN.
XXXI. ET
XXXII.

cens: Quoniam filia mea in extre-
mis est: Veni, impone manum
tuam super eam, ut salva sit, & vi-
vat. Et abiit cum illo: & seque-
batur eum turba multa, & com-
primebant eum. Et mulier quæ
erat in profluvio sanguinis annis
duodecim, & fuerat multa per-
pessa à compluribus medicis, &
erogaverat omnia sua, nec quid-
quam profecerat, sed magis dere-
rius habebat; cùm audisset de Ie-
su, venit in turba retrò, & tetigit
vestimentum ejus. dicebat enim:
Quia si vel vestimentum ejus te-
tigero, salva ero. Et confestim
siccatum est fons sanguinis ejus: &
sensit corpore quia sanata esset à
plagâ. Et statim Iesus in semet-
ipso cognoscens virtutem, quæ
exierat de illo, conversus ad tur-
bam, aiebat: Quis tetigit vesti-
menta mea? Et dicebant ei disci-
puli sui: Vides turbam comprimen-
tem te, & dicis: Quis me teti-
git? Et circumspiciebat videre
eam, quæ hoc fecerat. Mulier ve-
rò timens & tremens, sciens quod
factum esset in se, venit & proci-
dit ante eum, & dixit ei omnem
veritatem. Ille autem dixit ei: Fi-
lia, fides tua te salvam fecit: vade
in pace, & esto sana à plaga tua.

2. Adhuc eo loquente, veniunt
ab Archisynagoga, dicentes: Quia
filia tua mortua est, quid ultra
vexas Magistrum? Iesus autem,
audito verbo quod dicebatur, ait
archisynagogo: Noli timere, tan-
tummodo crede. Et non admisit
quemquam se sequi, nisi Petrum,

& Jacobum, & Joannem fratrem
Jacobi. Et veniunt in domum
Archisynagogi. Et videt tumul-
tum, & flentes, & ejulantes mul-
tùm. Et ingressus ait illis: Quid
turbamini, & ploratis? puella nō
est mortua, sed dormit. Et irride-
bant eum. Ipse verò, eiecit om-
nibus, assumit patrem & matrem
puellæ, & qui secum erant, & in-
greditur vbi puella erat jacens.
Et tenens manum puellæ, ait illi:
Thalita cumi, quod est interpre-
tatum: Puella (tibi dico) surge. Et
confestim surrexit puella, & am-
bulabat: erat autem annorum
duodecim. Et obstupuerunt stu-
pore magno. Et præcepit illis ve-
hementer, ut nemo id sciret: &
dixit dare illi manducare. Et exiit
fama hæc in universam terram.

Et transeunte inde Jesu, secuti
sunt eum duo cæci, clamantes &
dicentes: Miserere nostri, fili Da-
vid. Cùm autem venisset domū,
acceserunt ad eum cæci. Et dicit
eis Iesus: Creditis quia hoc pos-
sum facere vobis? Dicunt ei: Uti-
que Domine. Tunc tetigit oculos
eorum, dicens: Secundum fidem
vestram fiat vobis. Et aperti sunt
oculi eorum: & comminatus est
illis Iesus, dicens: Videte, ne quis
sciat. Illi autem exeuntes, diffama-
verunt eum in tota terra illa.

Egressus autem illis, ecce ob-
tulerunt ei hominem mutum, dæ-
monium habentem. Et eiecit dæ-
monio, locutus est mutus, & mi-
ratae sunt turbæ, dicentes: Num-
quam apparuit sic in Israël. Pha-
risæi

Math. 9

3.
Restituit
visum
duobus
cæcis ip-
sum con-
fidenti-
bus.

4.
Dæmoni-
acum mu-
tum san-
nat, &
loquelam
ei reddit.

PHARISÆI autem dicebant: In principe
dæmoniorum ejicit dæmones.

CHRISTI ANN. XXXII. 5.
In Sab-
bato ma-
num ari-
dam cu-
at.
Luc. 6.
Matth.
22.
Probat
quodam
opem pos-
se in Sab-
bato fieri.
Conspira-
tio pha-
risæorum.
6.
Alii a-
groi cu-
rantur.
Mansue-
tudo Chri-
sti Isaiæ
vaticinio
compro-
bata.

Factum est autem ut intraret
Sabbato in Synagogam, & doce-
ret. Et erat ibi homo, & manus
ejus dextra erat arida. Observa-
bant autem Scribæ & Pharisei, si
in Sabbato curaret; & interro-
gabant eum, dicentes: Si licet
Sabbatis curare? ut accusarent
eum. Ipse autem dixit illis: Quis
erit ex vobis homo, qui habeat
ovem unam, & si ceciderit hæc
Sabbatis in foveam, nonne tene-
bit & levabit eam? Quamto ma-
gis melior est homo ove? Itaque
licet Sabbatis benefacere. Tunc
ait homini: Extende manum tuam.
Et extendit, & restituta est sani-
tari sicut altera. Exeuntes autem
Pharisei, consilium faciebant
adversus eum, quomodo perde-
rent eum.

Jesus autem sciens recessit in-
de, & secuti sunt eum multi, &
curavit eos omnes: & præcepit
eis ne manifestum eum facerent.
Ut adimpleretur quod dictum est
per Isaiam Prophetam, dicentem:
Ecce puer meus, quem elegi, dile-
ctus meus, in quo bene compla-
cuit animæ meæ. Ponam spiri-
tum meum super eum, & judi-
cium gentibus nuntiabit. Non
contendet, neque clamabit, ne-
que audiet aliquis in plateis vo-
cem ejus. Arundinem quassatam
non confringet, & linum fumi-
gans non extinguet, donec ejiciat
ad victoriam judicium: & in no-
mine ejus gentes sperabunt.

CAPUT IX.

Salutaria monita, quibus Iesus tam
in monte, quam in aliis locis disci-
pulos suos, nosque omnes sacratissimo
ore suo instituit ad bene bea-
regque vivendum.

1. Electio duodecim Apostolorum. Otto Bea-
titudines.
2. Iustitia superabundans Christianorum.
3. Bonum pro malo reddendum.
4. Docemur aizare inimicos.
5. Iustitiam eorum Deo facere, non ut videa-
mur ab hominibus.
6. Oratio in abscondito: Oratio Dominica.
7. Avaritia cavenda: thesaurizandum in
celo.
8. Sollicitudo crastini in Deum rejicienda.
9. Neminem judicare licet.
10. Cum perseverantia petendum à Deo, quod
opus est.
11. Per angustam portam, non per latam viam
iter est in celum.
12. Iugum Christi.
13. Christus lux, via, veritas, & vita: panis
verus & vivus: pastor bonus.
14. Christus Salvator mundi à Patre ex amore
datus.
15. Prudens simplicitas in persecutionibus.
16. Sequi Christum, omnibus pro illo dimissis,
consulitur.
17. Vigilandum. Otiosi verbi ratio reddenda.
18. Lux vestra luceat coram hominibus. Ser-
vos inutiles nos putemus. Retributio finalis cogi-
tanda.
19. Domus fundata super arenam, super pe-
tram.
20. Sapientia Dei parvulis revelatur.

FACTUM est autem in illis die-
bus, exiit Iesus in montem
orare, & erat pernoctans in ora-
tione Dei. Et cum dies factus es-
set, vocavit discipulos suos: &
elegit duodecim ex ipsis (quos &
Apostolos nominavit) Simonem,
quem cognominavit Petrum, &
Andream fratrem ejus, Jacobum,
& Joannem, Philippum, & Bar-
tholomæum, Matthæum, & Tho-
mam, Jacobum Alphæi, & Simo-
nem

1.
Duode-
cim Apo-
stolos ex
omni nu-
mero dis-
cipulorum
seligit.
Luc. 6.